

Manželé B-ovi domáhali se na Milánu K-ovi splnění závazku, postarati se, by zástavní právo, váznoucí na jejich domě pro pohledávku Ludvíka H-a, bylo vymazáno. Žalobu zadali na okresním soudě, v jehož obvodě jest nemovitost. Žalovaný vznesl námitku místní nepříslušnosti, již s o u d p r v é s t o l i c e vyhověl a žalobu odmítl maje za to, že žaloba nespadá pod § 81 j. n. Rekursní soud námitku místní nepříslušnosti zamítl, shledav příslušnost prvního soudu opodstatněnou jasným doslovem § 91 a § 95 j. n., jenž se odvolává na § 81 j. n.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

D u v o d y:

Podle §§ 81 a 91 j. n. dlužno žalobu, domáhající se rozsudku, že nemovitý statek je prost věcného práva, na něm váznoucího, nebo že právo to jest zrušeno, vznésti na soudě, v jehož obvodu statek nemovitý leží, a lze s žalobou o zrušení (výmaz) práva zástavního spojití žalobu o určení, že pohledávka, zástavním právem zjištěná, není po právu. O takovou žalobu nejde v tomto případě. Žalobci nedomáhají se žalobou přímo odstranění knihovních pohledávek nebo zástavního práva, v pozemkové knize váznoucího, a nemohli by to proti žalovanému Milánu K-ovi ani učiniti, neboť pohledávky váznou v pozemkové knize pro osobu jinou; žalobci nežádají, by procesní soud rozsudkem vyslovil, že ony pohledávky nebo zástavní právo nejsou po právu, a netvrdí, že tato břemena po právu nejsou. Domáhají se na žalovaném splnění osobního závazku, jež vůči nim převzal smlouvou, v žalobě uvedené, že totiž postará se o to, aby zástavní právo, za pohledávky Ludvíka H-a na jejich domě váznoucí, bylo v pozemkové knize vymazáno. Kdyby o žalobě manželů B-ových vyšel rozsudek, jim příznivý dle žádosti žalobní, nemohli by podle tohoto rozsudku žádati cestou exekuce přímo za výmaz práva zástavního v pozemkové knize dle § 350 ex. ř., nýbrž mohli by pouze navrhnouti povolení exekuce proti žalovanému Milánu K-ovi k vynucení jeho odběmeňovací povinnosti.

Čís. 1993.

Do usnesení odvolacího soudu, jímž nebylo vyhověno odvolání, napadajícímu rozsudek prvního soudu pro zmatečnost, není rekursu.

(Rozh. ze dne 14. listopadu 1922, R I 1323/22.)

Do rozsudku prvního soudu vznesla žalovaná odvolání pro zmatek dle čís. 4 § 477 c. ř. s. Odvolací soud odvolání nevyhověl, neshledav výtku zmatečnosti opodstatněnou. Nejvyšší soud odmítl rekurs.

D ů v o d y:

Žalovaná vznesla do rozsudku prvního soudu odvolání z důvodu zmatečnosti § 477 čís. 4 c. ř. s. Usnesením soudu odvolacího v zasedání neveřejném podle § 471 čís. 5 a § 473 c. ř. s. bylo o tomto odvolání rozhodnuto tím způsobem, že odvolání nebylo vyhověno a rozsudek prvního

soudu byl potvrzen. Proti tomuto usnesení podala žalovaná rekurs, ale tento jest nepřipustným, neboť v § 519 c. ř. s. jest výlučně uvedeno, do kterých, v odvolacím řízení vydaných usnesení odvolacího soudu rekurs lze podati, aniž tam uvedena jsou usnesení, jimiž nebylo vyhověno, odvolání, vznesenému z důvodu zmatečnosti. Rekurs byl tudíž podle § 526 c. ř. s. odmítnut, což se mělo dle § 528 c. ř. s. státi již v první (druhé) stolici.

Čís. 1994.

Náhradový zákon ze dne 8. dubna 1920, čís. 329 sb. z. a n.

Doručena-li výpověď vlastníku i ohledně půdy, na níž sám nehospodaří, není oprávněn z tohoto důvodu ku stížnosti na výpověď.

(Rozh. ze dne 14. listopadu 1922, R U 1327/22.)

O k r e s n í s o u d doručil výpověď Státního pozemkového úřadu nehospodářcímu vlastníku. R e k u r s n í s o u d ku stížnosti vlastníka výpověď zamítl.

N e j v y š š í s o u d změnil napadené usnesení v ten smysl, že zamítl stížnost vlastníkovu do usnesení prvního soudu a zachoval výpověď v platnosti mimo jiné z

d ů v o d ů:

Dle stížnosti má prý vlastník valnou většinu půdy (9 dvorů z 10) propachtovánu a není prý ohledně půdy, na které sám nehospodaří, k výpovědi pasivně legitimován. Tato námitka nemůže však vésti k zamítnutí výpovědi. Nehospodaří-li vlastník na tom kterém dvoře sám, nebude ovšem Státní pozemkový úřad moci provésti exekuční vyklizení dle § 20 n. zn. náhr. zák., dokud nedá výpověď osobě na něm hospodařící, ale tím se neděje vlastníku žádná újma a nemá tedy příčiny ku stížnosti (§ 9 nesp. říz.); chyba ta stihne jen Státní pozemkový úřad, ale vlastník není oprávněn, aby zájmy jeho hájil, jemu nepřisluší domáhati se toho, aby výpověď hospodařící osobě dána byla. Ohledně dvorů, jež má propachtovány, platí výpověď jemu daná jen jako výpověď doručená vlastníku (§ 18 odst. 2), tomuto ale, pokud není sám zároveň osobou hospodařící, stížnost vůbec nepřisluší (§ 20.).

Čís. 1995.

Řidič automobilu jedná neopatrně, předjíždí-li povoz na nevhodném místě zcela těsně při koních a vozu.

(Rozh. ze dne 14. listopadu 1922, Rv I 236/22.)

Žalobce jel s naloženým povozem po široké státní silnici a, postřehnuv za sebou blížící se vojenský automobil, vyhýbal se s vozem na pravo. Automobil, jenž byl plně naložen, projížděl těsně (asi ½ m) po levé straně vozu, při čemž zachytil zneklidněného koně a těžce ho poranil. O b a